

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ-!
 proof-ראייה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
השותפין שרצו לעשות מחיצה בחצר - בונין את הכותל באמצע.												■
מקום שנהגו לבנות גויל, גזית, כפיסין, לבינין - בונין, הכל כמנהג המדינה.												◇
גויל - זה נותן ג' טפחים וזה נותן ג' טפחים												◇
בגזית - זה נותן טפחיים ומחצה וזה נותן טפחיים ומחצה												◇
בכפיסין - זה נותן טפחיים וזה נותן טפחיים												◇
בלבינין - זה נותן טפח ומחצה וזה נותן טפח ומחצה.												◇
לפיכך, אם נפל הכותל - המקום והאבנים של שניהם.												◇
וכן בגינה, מקום שנהגו לגדור - מחייבין אותו												■
אבל בבקעה, מקום שנהגו שלא לגדור - אין מחייבין אותו, אלא אם רצה, כונס לתוך שלו ובונה ועושה חזית מבחוץ.												■
לפיכך, אם נפל הכותל - המקום והאבנים שלו.												◇
אם עשו מדעת שניהם - בונין את הכותל באמצע ועושין חזית מכאן ומכאן.												◇
לפיכך, אם נפל הכותל - המקום והאבנים של שניהם.												◇
סברוה מאי מחיצה? גודא,												■
מחיצת הכרם שנפרצה - אומר לו גדור, חזרה ונפרצה - אומר לו גדור, בתיאש הימנה ולא גדרה - ה"ז קידש וחייב באחריות	כדתניא:											■
טעמא דרצו, הא לא רצו - אין מחייבין אותו, אלמא: היוזק ראייה לאו שמיה היוזק.												◇
ואימא: מחיצה - פלוגתא, כדכתיב: (במדבר ל"א) ויהי מחצת העדה, וכיון דרצו - בונין את הכותל בעל כרחו, אלמא: היוזק ראייה שמיה היוזק												⚡
אי הכי, האי שרצו לעשות מחיצה, שרצו לחצות מבעי ליה												!
אלא מאי? גודא, בונין את הכותל, בונין אותו מבעי ליה												⚡
אי תנא אותו, הוה אמינא במסיפס בעלמא, קמ"ל כותל.												!
בונין את הכותל באמצע וכו'.												◇
פשיטא												⚡
לא צריכא, דקדים חד ורצייה לחבריה, מהו דתימא מצי א"ל: כי איתרצאי לך - כאוריא, בתשמישתא לא איתרצאי לך, קמ"ל.												!
והיוזק ראייה לאו שמיה היוזק												◇
(סימן: גינה כותל כופין וחולקין חלונות דרב נחמן)												◇
וכן בגינה	ת"ש:											⚡
גינה שאני, כדר' אבא,												!
אסור לאדם לעמוד בשדה חבירו בשעה שהיא עומדת בקמותיה.	דאמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב:											!
והא וכן קתני												⚡
אגויל וגזית.												!
כותל חצר שנפל - מחייבין אותו לבנות עד ד' אמות	ת"ש:											⚡
נפל שאני.												!
ודקארי לה מאי קארי לה?												⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
סיפא איצטריכא ליה: מד' אמות ולמעלה - אין מחייבין אותו.												!	ב:	
כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר ש"מ: היוק ראייה שמיה היוק	ת"ש:										♣	⊕	ב:	
הזיקא דרבים שאני.												!	ב:	
ודיחיד לא?												⊕	ב:	
אין חולקין את החצר עד שיהא בה ד' אמות לזה וד' אמות לזה	ת"ש:											♣	⊕	ב:
הא יש בה כדי לזה וכדי לזה - חולקין, מאי לאו בכותל												♣	ב:	
לא, במסיפס בעלמא.												!	ב:	
החלונות, בין מלמעלה בין מלמטה ובין מכנגדן - ד' אמות	ת"ש:											♣	⊕	ב:
מלמעלן - כדי שלא יציץ ויראה, מלמטן - כדי שלא יעמוד ויראה, מכנגדן - כדי שלא יאפיל	ותני עלה:											♣	ב:	
הזיקא דבית שאני.												!	ב:	
גג הסמוך לחצר חבירו - עושין לו מעקה גבוה ד' אמות	ת"ש דאמר רב נחמן אמר שמואל:											♣	⊕	ב:
שאני התם, דאמר ליה בעל החצר לבעל הגג: לדידי קביעה לי תשמישתי, לדידך לא קביעה לך תשמישתך, ולא ידענא בהי עינא סליקא ואתית דאיצטנא מינך												!	ב:	
סברוה מאי מחיצה? פלוגתא, כדכתיב: (במדבר ל"א) ותהי מחצת העדה,	לישנא אחרינא אמרי לה:											♣	ג:	
וכיון דרצו - בונין את הכותל בעל כורחן, אלמא: היוק ראייה שמיה היוק.												♣	⊕	ג:
ואימא: מאי מחיצה? גודא,												⊕	ג:	
מחיצת הכרם שנפרצה - אומר לו גדור, נפרצה - אומר לו גדור, נתיאש הימנה ולא גדרה - הרי זה קידש וחייב באחריותה	דתניא:											♣	⊕	ג:
וטעמא דרצו, הא לא רצו - אין מחייבין אותו, אלמא: היוק ראייה לאו שמיה היוק												♣	ג:	
אי הכי, בונין את הכותל, בונין אותו מבעי ליה												!	ג:	
אלא מאי? פלוגתא, אי הכי, שרצו לעשות מחיצה, שרצו לחצות מבעי ליה												⊕	ג:	
כדאמרי אינשי: תא נעביד פלוגתא.												!	ג:	
ואי היוק ראייה שמיה היוק, מאי אריא רצו? אפ"ל לא רצו נמי												⊕	ג:	
משנתנו - כשאין בה דין חלוקה, והוא דרצו.	רב אסי א"ר יוחנן:											♣	⊕	ג:
מאי קמ"ל?												⊕	ג:	
דכי לית ביה דין חלוקה כי רצו פליגי,												!	ג:	
אימתי? בזמן שאין שניהם רוצים, אבל בזמן ששניהם רוצים - אפילו פחות מכאן חולקין	תנינא:											♣	⊕	ג:
אי מהתם, הוה אמינא: אפילו פחות מכאן - במסיפס בעלמא, קמ"ל הכא כותל.												!	ג:	
וליתני הא ולא ליתני הך												⊕	ג:	
סיפא איצטריכא ליה: וכתבי הקדש, אע"פ ששניהם רוצים - לא יחלוקו.												!	ג:	
וכי רצו מאי הוי? ליהדר ביה												⊕	ג:	
בשקנו מידו כו'.	רב אסי א"ר יוחנן:											!	ג:	
אדאשמעינן בשאין בה דין חלוקה והוא דרצו, לישמענין ביש בה דין חלוקה ואע"ג דלא רצו	(ל"א)											⊕	ג:	
אי אשמעינן ביש בה דין חלוקה ואע"ג דלא רצו, הוה אמינא: שאין בה דין חלוקה אפילו רצו נמי לא, קמ"ל.												!	ג:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומי מצית אמרת הכי? והא קתני סיפא: אימתי? בזמן שאין שניהם רוצים, אבל בזמן ששניהם רוצים - יחלוקו מאי לאו אכול?											ז	ג
לא, אמסיפס בעלמא.											!	ג
ליתני האי ולא ליתני האי?											ז	ג
סיפא אצטריכא ליה: ובכתבי הקדש, אע"פ ששניהם רוצים - לא יחלוקו).											!	ג
משנתנו - כשאין בה דין חלוקה, והוא דרצו.	ר' אסי א"ר יוחנן:										!	<
במאי אוקימתא למתני? בשאין בה דין חלוקה, אי בשאין בה דין חלוקה, כי רצו מאי הוי? נהדרו בהן											ז	ג
שקנו מידן.	א"ר אסי א"ר יוחנן:										!	ג
וכי קנו מידן מאי הוי? קנין דברים בעלמא הוא											ז	ג
בשקנו מידן ברוחות.	[גמרא]										!	ג
כגון שהלך זה בתוך שלו והחזיק, וזה בתוך שלו והחזיק.	רב אשי:										!	ג
מקום שנהגו לבנות כו'.												<
גויל - אבני דלא משפיא												ג
גזית - אבני דמשפיא, דכתיב: (מלכים א' ז') כל אלה אבנים יקרות כמדות גזית (וג')												ג
כפיסין - ארחי												ג
לבינין - ליבני.												ג
ממאי דגויל - אבני דלא משפיא נינהו, והאי טפה יתירא למורשא דקרנתא? דילמא פלגא דגזית הוא, והאי טפה יתירא לביני אורבין, כדקאמרינן: כפיסין - ארחי, לבינין - ליבני, והאי טפה יתירא לביני אורבין	אמר ליה רבה בריה דרבא לרב אשי:										ז	ג
וליתעמיך, כפיסין - ארחי מנלן? אלא גמרא גמירי לה, גויל נמי אבני דלא משפיא - גמרא גמירי לה.	אמר ליה: [רב אשי]										!	ג
ממאי דהאי כפיסין - ארחי נינהו, והאי טפה יתירא לביני אורבין? דילמא מאי כפיסין - אבני דלא משפין, והאי טפה יתירא למורשא דקרנתא, כדקאמרינן: גויל - אבני דלא משפין, גזית - אבני דמשפין, והאי טפה יתירא למורשא דקרנתא	איכא דאמרי, אמר ליה רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:										ז	ג
וליתעמיך, גויל - אבני דלא משפין מנלן? אלא גמרא גמירי לה, הכא נמי גמרא גמירי לה.	אמר ליה: [רב אשי]										!	ג
שמע מינה: כל ביני אורבי - טפה.	אביי:											ג
הני מילי בטינא, אבל בריכסא בעי טפי.	[גמרא]										◆	ג
הני מילי בריכסא, אבל בטינא לא בעי כולי האי.	ואיכא דאמרי:										◆	ג
למימרא, דבגזית דכל ד' אמות גובה, אי הוי פותיא חמשא קאי, אי לא - לא קאי, והא אמה טרקסין דהואי גבוה תלתין אמהתא, ולא הוה פותיא אלא שית פושכי, וקם											ז	ג
כיון דאיכא טפה יתירא קאי.											!	ג
ובמקדש שני מ"ט לא עבוד אמה טרקסין?											ז	ג
כי קאי - בתלתין קאי, טפי לא קאי.											!	ג
ומנלן דהוה גבוה טפי?											ז	ג
דכתיב: (תג' ב') גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון -											!	ג
חד אמר: בכנין, וחד אמר: בשנים,	רב ושמואל, ואמרי לה ר' יוחנן ור"א:										■	ג
ואיתא להא ואיתא להא.											■	ג
וניעבדו תלתין אמיין בכנין, ואידך נייעביד פרוכת											ז	ג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-השותפין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי קאי תלתין אמהתא נמי - אגב תקרה ומעזיבה הוה קאי, בלא תקרה ומעזיבה לא הוה קאי.										!		
וליעביד מה דאפשר בבנין, וליעביד איך פרוכת										ז		
גמירי: אי כולהו בבנין אי כולהו בפרוכת, אי כולהו בבנין - ממקדש, אי כולהו בפרוכת - ממשכן.	אביי:									!		
הן וסידן, או דילמא הן בלא סידן?	איבעיא להו:											▲
מסתברא הן וסידן, דאי ס"ד הן בלא סידן, ליתנייה לשיעוריה אלא לאו ש"מ: הן וסידן.	ר"נ בר יצחק:									!	◆	
לא, לעולם אימא לך: הן בלא סידן, וכיון דלא הוי טפח לא תני.	[גמרא]									!	◆	
בלבינין - זה נותן טפח ומחצה וזה נותן טפח ומחצה	והא קתני:									ז	■	
התם חזי לאיצטרופי.										!		
הקורה שאמרו - רחבה כדי לקבל אריח, והאריח - חצי לבינה של ג' טפחים	ת"ש:									ז	■	
התם ברברכתא.										!		
דיקא נמי, דקתני: של שלשה טפחים, מכלל דאיכא זוטרא, ש"מ.										■		
לא ליסתור איניש בי כנישתא עד דבני בי כנישתא אחריתי.	רב חסדא:											■
משום פשיעותא	איכא דאמרי:											◆
משום צלויי.												◆
מאי בינייהו?												▲
איכא בינייהו, דאיכא דוכתא לצלויי										!		
מרמר ומר זוטרא סתרי ובנו בי קייטא בסיתווא, ובנו בי סיתווא בקייטא.												○
גבו זוזי ומחתי, מאי?	רבינא לרב אשי:											▲
דילמא מיתרמי להו פדיון שבויים ויהבי להו.	אמר ליה: [רב אשי]									!		
שריגי לביני והדרי הדרי ומחתי כשורי, מאי?												▲
זמנין דמתרמי להו פדיון שבויים, מזבני ויהבי להו.	א"ל: [רב אשי]									!		
א"ה, אפ"ל בנו נמי										ז		
דירתיה דאיניש לא מזבני.	א"ל: [רב אשי]									!		
ולא אמרן אלא דלא חזי בה תיוהא, אבל חזי בה תיוהא - סתרי ובני												◆
כי הא דרב אשי חזא בה תיוהא בכנישתא דמתא מחסיא, סתריה ועייל לפורייל' להתם, ולא אפקיה עד דמתקין ליה שפיכי.												○
ובבא בן בוטא היכי אסביה ליה עצה להורדוס למיסתריה לבית המקדש?												ז
לא ליסתור איניש בי כנישתא עד דבני בי כנישתא אחריתא	והאמר רב חסדא:											■
איבעית אימא: תיוהא חזא ביה										!		
איבעית אימא: מלכותא שאני, דלא הדרא ביה,										!		
אי אמר מלכותא עקרנא טורי, עקר טורי ולא הדר ביה.	דאמר שמואל:									■	■	
הורדוס עבדא דבית חשמונאי הוה, נתן עיניו באותה תינוקת. יומא חד שמע ההוא גברא בת קלא דאמר: כל עבדא דמרדכי השתא מצלח, קם קטלינהו לכולהו מרותיה ושיירה לההיא ינוקתא. כי חזת ההיא ינוקתא דקא בעי למינסבה, סליקא לאיגרא ורמא קלא, אמרה: כל מאן דאתי ואמר מבית חשמונאי קאתינא - עבדא הוא, דלא אישתיירא מינייהו אלא ההיא ינוקתא, וההיא ינוקתא נפלה מאיגרא לארעא. טמנה שבע שנין בדובשא.	[גמרא]											○
איכא דאמרי: בא עליה, איכא דאמרי: לא בא עליה.												■

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

disputants-חולקים ♦
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 story-מעשה O

מקרא-key:

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ואיבעית אימא: שאני בית המקדש, דאי לא מלכות לא מתבני.											!
ודניאל מנלן דאינענש?											^
אילימא משום דכתיב: (אסתר ד') ותקרא אסתר להתך, ואמר רב: התך - זה דניאל											!
הניחא למ"ד: שחטכוהו מגדולתו, אלא למ"ד: שכל דברי מלכות נחתכין על פיו, מאי איכא למימר?											?
דשדויהו לגובא דארייוותא.											!
הכל כמנהג המדינה.											■
הכל לאתווי מאי?											^
לאתווי אתרא דנהיגי בהוצא ודפנא.											!
לפיכך, אם נפל הכותל - המקום והאבנים של שניהם.											■
פשיטא											?
לא צריכא, דנפל לרשותא דחד מינייהו, אי נמי דפנינהו חד לרשותא דידיה, מהו דתימא: ניהוי אידך המוציא מחבירו עליו הראיה, קמ"ל.											!
וכן בגינה, מקום שנהגו לגדור - מחייבין אותו.											■
הא גופא קשיא, אמרת: וכן בגינה, מקום שנהגו לגדור - מחייבין אותו, הא סתמא - אין מחייבין אותו אימא סיפא: אבל בקעה, מקום שנהגו שלא לגדור - אין מחייבין אותו, הא סתמא - מחייבין אותו השתא סתם גינה אמרת לא, סתם בקעה מיבעיא?											?
ה"ק: וכן סתם גינה, ובמקום שנהגו לגדור בבקעה - מחייבין אותו.	אביי:										!
אם כן, מאי אבל?	אמר ליה רבא:										?
הכי קתני: וכן סתם גינה כמקום שנהגו לגדור דמי, ומחייבין אותו אבל סתם בקעה כמקום שלא נהגו דמי, ואין מחייבין אותו.	אלא אמר רבא:										!
אלא אם רצה, כונס לתוך שלו ובונה ועושה חזית.											■
מאי חזית?											^
אכפיה ליה לקרנא לבר.	רב הונא:	♦									!
ונעביד מלגין											?
עביד חבריה נמי מלבר, ואמר: דידי ודידיה הוא.											!
אי הכי, השתא נמי גיזו ליה חבריה, ואמר: דידי ודידיה הוא											?
גיזוזא מידע ידיע.											!
מיכפא לקרנא מלגיו.	איכא דאמרי, אמר רב הונא:	♦									!
ונעבד מלבר											?
גיזו ליה חבריה, ואמר: דידי ודידיה הוא.											!
אי הכי, השתא נמי לייף ליה חבריה, ואמר: דידי ודידיה הוא											?
ליפופא מידע ידיע.											!
והא מבחוץ קתני											?
קשיא.											?
נשעייה באמתא מלבר.	רבי יוחנן:	♦									!
וניעבד מלגין											?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-השותפין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עביד חבריה מלבר, ואמר: דידי ודידיה הוא.													ד:
אי הכי, השתא נמי דקפיל ליה חבריה, ואמר: דידי ודידיה הוא קילופא מידע ידיע.						ז							ד:
הוצא - אמר רב נחמן: סינופי יריכי מלבר.		[רב נחמן]								!		◇	ד:
וניעבד מלגין												ז	ד:
עביד נמי חבריה מלבר, ואמר: דידי ודידיה הוא.												!	ד:
אי הכי, השתא נמי גיין ושדי ליה, ואמר: דידי ודידיה הוא משריק ליה טינא.												ז	ד:
השתא נמי אתי חבריה וקליף ליה קילופא מידע ידיע.												!	ד:
הוצא לית ליה תקנתא אלא בשטרא.		אביי:										◇	ד:
אבל אם עשו מדעת שניהם. [בנין את הכותל באמצע ועושין חזית מכאן ומכאן]													< ד:
לא יעשו לא זה ולא זה		אמר ליה רבא מפרזיקא לרב אשי:										ז	ד:
לא צריכא, דקדים חד מניהו ועבד דידיה, ואי לא עביד חבריה - אמר: דידיה הוא.		א"ל [רב אשי]										!	ד:
ותנא, תקנתא לרמאי קמ"ל?												ז	ד:
ורישא לאו תקנתא לרמאי הוא?		א"ל: [רב אשי]										!	ד:
בשלמא רישא תנא דינא, ומשום דינא תנא תקנתא, אלא סיפא דינא קתני דקתני תקנתא?		א"ל [רבא מפרזיקא]										ז	ד:
הכא בהוצי עסקינן, לאפוקי מדאביי דאמר: הוצא לית ליה תקנתא אלא בשטרא, קמ"ל דבחזית סגיא.		רבינא:										!	◇
המקיף את חבריו משלש רוחותיו, וגדר את הראשונה ואת השלישית - אין מחייבין אותו		[ת"ק]											◇
אם עמד וגדר את הרביעית - מגלגלין עליו את הכל.		רבי יוסי:											◇
הלכה כר' יוסי, דאמר: אם עמד וגדר את הרביעית - מגלגלין עליו את הכל, ל"ש עמד ניקף, ל"ש עמד מקיף.		אמר רב יהודה אמר שמואל:											ג
הכל - לפי מה שגדר		איתמר, רב הונא:											◇
הכל - לפי דמי קנים בזול.		חייא בר רב:											◇
המקיף את חבריו משלש רוחותיו, וגדר את הראשונה ואת השלישית - אין מחייבין אותו, הא רביעית - מחייבין אותו		תנן:										ז	ד:
אימא סיפא, רבי יוסי אומר: אם עמד וגדר את הרביעית - מגלגלין עליו את הכל												ז	ד:
בשלמא לרב הונא דאמר: הכל - לפי מה שגדר בה, היינו דאיכא בין ת"ק ורבי יוסי, ת"ק סבר: הכל - לפי דמי קנים בזול אין, ומה שגדר לא, ורבי יוסי סבר: הכל - לפי מה שגדר אלא לחייא בר רב דאמר: הכל - לפי דמי קנים בזול, מאי איכא בין ת"ק לר' יוסי? אי דמי קנים בזול לא קיהיב ליה, מאי קיהיב ליה?												ז	◇
אגר נטירא איכא בנייהו,		אי בעית אימא:											!
אגר נטירא אין, דמי קנים בזול לא,		תנא קמא סבר:											!
דמי קנים בזול.		ורבי יוסי סבר:											!
ראשונה שניה ושלישית איכא בנייהו,		ואי בעית אימא:											!
רביעית הוא דיהיב ליה, אבל ראשונה שניה ושלישית - לא יהיב ליה,		ת"ק סבר:											!
ראשונה שנייה ושלישית נמי יהיב ליה.		ור' יוסי סבר:											!

<p>מזמרה-statement קשיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

בבא בתרא-השותפין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקיף וניקף איכא בינייהו,	איבעית אימא:											◇
טעמא דעמד ניקף דמגלגלין עליו את הכל, אבל עמד מקיף - אינו נותן לו אלא דמי רביעית	דת"ק סובר:	◇	■		!							◇
"ל"ש ניקף ול"ש מקיף, אם עמד וגדר - מגלגלין עליו את הכל.	ורבי יוסי סבר:	◇			!							
מקיף וניקף איכא בינייהו	לישנא אחרינא:		■		!							◇
אם גדר מקיף את הרביעית נמי יהיב ליה	ת"ק סבר:	◇	■		!							◇
אם עמד ניקף וגדר את הרביעית הוא דיהיב ליה, דגלי דעתיה דניחא ליה, אבל אם גדר מקיף - לא יהיב ליה מדי.	ורבי יוסי סבר:	◇			!							
רוניא, אקפיה רבינא מארבע רוחותיו. א"ל: הב לי כמה דגדרי, לא יהיב ליה. הב לי לפי קנים בוול, לא יהיב ליה. הב לי אגר נטירותא, לא יהיב ליה.												○ ◇
יומא חד הוה קא גדר דיקלי, אמר ליה לאריסיה: זיל שקול מניה קיבורא דאהני. אזל לאתווי, רמא ביה קלא,												○
גלית דעתך דמינח ניחא לך, לא יהא אלא עיזא בעלמא, מי לא בעי נטירותא?	א"ל: [רבינא]											○
עיזא בעלמא לאו לאכלויי בעיא.	א"ל: [רוניא]											○
ולא גברא בעית דמיכלי לה?	א"ל: [רבינא]											○
אתא לקמיה דרבא, א"ל: זיל פייסיה במאי דאיפייס, ואי לא, דאיננא לך דינא כר"ה אליבא דרבי יוסי.	[רבא]											○
רוניא זבן ארעא אמיצרא דרבינא, סבר רבינא לסלוקי משום דינא דבר מצרא												○ ◇
אמרי אינשי: ארבעה לצלא, ארבעה לצלא.	א"ל רב ספרא בריה דרב ייבא לרבינא:											○
כותל חצר שנפל - מחייבין אותו לבנותו עד ארבע אמות בחזקת שנתן, עד שיביא ראיה שלא נתן. מד' אמות ולמעלה - אין מחייבין אותו.												■
סמך לו כותל אחר, א"ע"פ שלא נתן עליו את התקרה - מגלגלין עליו את הכל בחזקת שלא נתן, עד שיביא ראיה שנתן.												■ ◇
הקובע זמן לחבירו, ואמר לו פרעתיך בתוך זמני - אינו נאמן, ולואי שיפרע בזמנו.	ריש לקיש:											◇ ■
עביד איניש דפרע בגו זימניה, זימנין דמתרמו ליה זוזי, אמר: איזיל איפרעיה כי היכי דלא ליטרדן.	אבבי ורבא:											◇ ■
בחזקת שנתן, עד שיביא ראיה שלא נתן	תנן:											◇
היכי דמי?												^
אילימא דאמר ליה: פרעתיך בזמני												^
פשיטא, בחזקת שנתן												^
אלא לאו דאמר ליה: פרעתיך בתוך זמני,												^
אלמא עביד איניש דפרעיה בתוך זמניה												^
שאני הכא, דכל שפא ושפא זימניה הוא.												!
בחזקת שלא נתן, עד שיביא ראיה שנתן	ת"ש:											◇
היכי דמי?												^
אילימא דאמר ליה: פרעתיך בזמני												^
אמאי לא?												^
אלא לאו דאמר ליה: פרעתיך בתוך זמני,												^
אלמא לא עביד איניש דפרע בגו זימניה												^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שאני הכא, דאמר: מי יימר דמחייבו לי רבנן.												!
עבדי כאביי ורבא.	רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע:											♣
עבד כר"ל.	מר בר רב אשי:											♣
והלכתא כר"ל, ואפילו מיתמי												◇
ואע"ג דאמר מר: הבא ליפרע מנכסי יתומים - לא יפרע אלא בשבועה, חזקה לא עביד איניש דפרע בגו זימניה.												◇
תבעו לאחר זמן, ואמר לו פרעתוך בתוך זמני, מהו? מי אמרינן: במקום חזקה אמרינן מה לי לשקר, דילמא במקום חזקה לא אמרינן מה לי לשקר?	איבעיא להו:											^
בחזקת שנתן, עד שיביא ראיה שלא נתן	ת"ש:											♣
היכי דמי?												^
אילימא שתבעו לאחר זמן, ואמר לו: פרעתוך בזמני,												!
פשיטא												♣
אלא לאו דאמר ליה: פרעתוך בתוך זמני,												!
אלמא אפילו במקום חזקה אמרי' מה לי לשקר.												♣
שאני הכא, דכל שפא ושפא זמניה הוא.												!
מד' אמות ולמעלה - אין מחייבין אותו סמך לו כותל אחר כו' עד שיביא ראיה שנתן	ת"ש:											♣
היכי דמי?												^
אילימא שתבעו לאחר זמנו, ואמר לו: פרעתוך בזמני												!
אמאי לא?												♣
אלא לאו דאמר: פרעתוך בתוך זמני												!
אלמא במקום חזקה לא אמרינן מה לי לשקר.												♣
שאני הכא, דאמר: מי יימר דמחייבי לי רבנן.												!
מנה לי בידך, אמר לו: הין, למחר אמר לו: תנהו לי, אם אמר נתתיו לך - פטור אין לך בידי - חייב	רב אחא בריה דרבא לרב אשי- ת"ש:											♣
מאי לאו נתתיו לך - דא"ל: פרעתוך בזמני, אין לך בידי - דא"ל: פרעתוך בתוך זמני, וקתני: חייב, אלמא במקום חזקה לא אמרינן מה לי לשקר.												♣
לא, מאי אין לך בידי? לא היו דברים מעולם												!
כל האומר לא לויתו, כאומר לא פרעתי דמי.	דאמר מר:											!
סמך לו כותל אחר - מגלגלין עליו את הכל כו'.												♣
סמך לפלגא סמך לכולה	רב הונא:											♣
למאי דסמך - סמך, למאי דלא סמך - לא סמך.	ורב נחמן אמר:											♣
ומודה רב הונא בקרנא ולופתא.												♣
ומודה ר"נ באפריזא ובקבעתא דכשורי.												♣
בי כוי לא הוי חזקה, ואע"ג דעבד ליה הימלטי, דא"ל: אמינא לכי פייסת לי לא ליתרע אשיתאי.	רב הונא:											♣
אחזיק להורדי לא אחזיק לכשורי, לכשורי - אחזיק להורדי	ר"נ:											♣
אחזיק להורדי אחזיק לכשורי.	רב יוסף:											♣

<p>disputants-חולקים</p> <p>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>קושיא-challenge</p> <p>שאלה-question</p> <p>תירוץ-answer</p> <p>ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

בבא בתרא-השותפין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אחזיק להורדי אחזיק לכשורי, לכשורי - אחזיק להורדי.	א"ד, אמר רב נחמן:											
אחזיק לנטפי אחזיק לשפכי, אחזיק לשפכי לא אחזיק לנטפי	רב נחמן:											
אפילו אחזיק לשפכי אחזיק לנטפי.	ורב יוסף:											
אחזיק לשפכי אחזיק לנטפי, לנטפי - אחזיק לשפכי, אבל לצריפא דאורבני לא	א"ד, אמר רב נחמן:											
אפי' צריפא דאורבני.	רב יוסף:											
עבד רב יוסף עובדא בצריפא דאורבני.												
המשכיר בית לחבירו בבירה גדולה, משתמש בזויה ובכתליה עד ד' אמות, ובעובי הכותל במקום שנהגו, אבל בתרבץ אפדני לא	רב נחמן אמר רבה בר אבוא:											
אפילו בתרבץ אפדני, אבל רחבה שאחורי הבתים לא	ורב נחמן דידיה:											
אפילו רחבה שאחורי הבתים.	ורבא:											
האי כשורא דמטלתא - עד תלתין יומין לא הוי חזקה, בתר תלתין יומין הוי חזקה ואי סוכה דמצוה היא - עד שבעה יומין לא הוי חזקה, בתר שבעה יומין הוי חזקה ואי חבריה בטינא, לאלתר הוי חזקה.	רבינא:											
שני בתים בשני צדי רשות הרבים - זה עושה מעקה לחצי גגו וזה עושה מעקה לחצי גגו, זה שלא כנגד זה ומעדיף.	אביי:											
מאי איריא ברשות הרבים? אפילו רשות היחיד נמי												
רשות הרבים איצטריכא ליה, מהו דתימא נימא ליה: סוף סוף הא בעית לאצטנועי מבני רשות הרבים, קמ"ל דא"ל: רבים - ביממא חזו לי, בליליא לא חזו לי, את בין ביממא בין בליליא חזית לי												
א"ר, רבים - כי קאימנא חזו לי, כי יתיבנא לא חזו לי, את חזית לי בין כי קאימנא בין כי יתיבנא												
רבים - כי מעיינו חזו לי, כי לא מעיינו לא חזו לי, את ממילא נמי חזית לי.												
זה עושה מעקה לחצי גגו וזה עושה מעקה לחצי גגו, זה שלא כנגד זה ומעדיף.	אמר רב:											
פשיטא												
לא צריכא, דקדים חד מנייהו ועבד, מהו דתימא נימא ליה אידך: שקול אוזינא ועבדיה את כוליה, קמ"ל דא"ל: את מ"ט לא עבדת? משום דמיתרע אשיתך, אנא נמי מיתרע ליה אשיתאי.												
גג הסמוך לחצר חבירו - עושה לו מעקה גבוה ד' אמות, אבל בין גג לגג לא	ר"נ אמר שמואל:											
אינו זקוק לד"א, אבל זקוק למחיצת עשרה.	ור"נ דידיה:											
למאי? אי להזיק ראה, ארבע אמות בעינן אי לנתפס עליו כנגב, במסיפס בעלמא סניף אי לגדיים וטלאים, בכדי שלא יזדקר בבת ראש סגי												
לעולם לנתפס עליו כנגב, במסיפס מצי משתמיט ליה, [אמר: ממצורי קמציירנא,] במחיצת עשרה לא מצי משתמיט ליה.												
אם היה חצרו למעלה מגגו של חבירו - אין נזקקין לו מאי לאו אין נזקקין לו כלל	מיתבי:											
לא, אין נזקקין לד' אמות, אבל נזקקין למחיצת עשרה.												
שתי חצרות זו למעלה מזו - תחתון בונה מכנגדו ועולה, ועליון בונה מכנגדו ועולה	איתמר: רב הונא:											
עליון מסייע מלמטה ובונה.	רב חסדא:											
שתי חצרות זו למעלה מזו, לא יאמר העליון הריני בונה מכנגדי ועולה, אלא מסייע מלמטה ובונה, ואם היתה חצרו למעלה מגגו של חבירו - אינו זקוק לו.	תניא כוותיה דרב חסדא:											
הנהו בי תרי דהוו דיירי, חד הוה דייר עילאי וחד הוה דייר תתאי, איתבר תתאי,												
א"ל תתאי לעילאי: תא ונבנייה												
א"ל: אנא שפיר קא דאירנא.												

